

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **S., a.s.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpeného JUDr. P. Š., advokátom so sídlom v D., proti žalovanej **N. Š.**, bývajúcej v P., zastúpenej opatrovníčkou O. M., tajomníčkou informačného centra Okresného súdu Zvolen, **o zaplatenie 807,44 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 10 C 7/2012, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 15. októbra 2014 sp. zn. 15 Co 392/2013, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

1. Krajský súd v Banskej Bystrici na odvolanie subjektu v postavení vedľajšieho účastníka na strane žalovanej (Z.Z., so sídlom v P., IČO: X., zastúpeného JUDr. A. C., advokátom so sídlom v L., ďalej len „Z.“), uznesením z 15. októbra 2014 sp. zn. 15 Co 392/2013 zrušil rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom z 8. augusta 2012 č.k. 10 C 7/2012-87, ktorým žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 807,44 € s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy od 6. júna 2009 do zaplatenia a náhradu trov konania 48 € a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Rozhodnutie odôvodnil tým, že pokiaľ ide o zmluvnú pokutu uplatnenú žalobcom (vo výške 580,89 €), okresný súd nesprávne konštatoval, že nárok žalobcu nebol opodstatnený. Poukázal na to, že okresný súd sa otázkou zmluvnej pokuty ako osobitného nároku vôbec nezaoberal, hoci mal prihliadať na skutočnosť,

že v prípade predmetnej zmluvy o pripojení ide o spotrebiteľskú zmluvu, ktorú a z nej vyplývajúce nároky treba posudzovať aj z hľadiska ustanovení Občianskeho zákonníka.

2. Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal žalobca dovolanie s odôvodnením, že v konaní došlo k vade uvedenej v § 237 písm. c/ O.s.p., pretože Z. nemalo procesnú spôsobilosť a nebolo riadne zastúpené, konanie je postihnuté vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), pretože súdy nerozhodli právne relevantným spôsobom o prípustnosti vstupu Z. do konania, ktoré sa preto nestalo vedľajším účastníkom, Z. nebolo spôsobilým účastníkom na podanie odvolania a súdy navyš považovali Z. za zastúpené advokátom na základe neplatného plnomocenstva, a rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), pretože krajský súd neskúmal, či je dôvodné považovať žalovanú za spotrebiteľku a k rozhodovaniu o zmluvnej pokute ako neprijateľnej podmienke pristúpil formalisticky. Žiadal napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.

3. Žalovaná sa k dovolaniu nevyjadрила.

4. Z. vo vyjadrení k dovolaniu uviedlo, že rozhodnutie odvolacieho súdu je správne, dovolanie nie je opodstatnené a žiadalo priznať náhradu trov dovolacieho konania. Uviedlo, že je právnickou osobou zameranou na ochranu spotrebiteľa, ktoré legitímne vstúpilo v súlade s § 93 ods. 2, 3 O.s.p. (v znení do 31. decembra 2014) z vlastného podnetu do spotrebiteľského sporu v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka na strane žalovanej. Z. nepotrebovalo na vstup žiaden súhlas zo strany hlavných účastníkov konania, jeho vstup nastal ex lege oznámením o jeho vstupe a tiež úkony, ktoré boli za klienta vykonané splnomocneným advokátom JUDr. A. C. v konaní treba považovať za platné, keďže bol na výkon všetkých právnych úkonov Z. splnomocnený všeobecnou plnou mocou.

5. Žalobca k vyjadreniu Z. uviedol, že jeho vyjadrenie je právne neúčinné, lebo ho podal subjekt, ktorý nemal a nemá v tomto konaní procesnú spôsobilosť. Z. nikdy nebolo a nie je účastníkom konania, lebo nikdy nedisponovalo súhlasom hlavného účastníka. Nie je pravdivé jeho tvrdenie, že Občiansky súdny poriadok v § 93 ods. 3 druhá veta v znení do 31. decembra 2014 prezumoval súhlas hlavného účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania.

6. Dovolanie bolo podané 4. decembra 2014. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

8. Dovolanie je procesný úkon strany adresovaný súdu. Dovolateľ ním prejavuje vôľu vyvolať účinok spočívajúci v uskutočnení dovolacieho prieskumu.

8.1. Dovolania podané do 30. júna 2016, v prípade ktorých podľa vtedy účinnej právnej úpravy nebol daný dôvod ani pre zastavenie konania [napríklad vzhľadom na nesplnenie osobitnej podmienky dovolacieho konania (§ 241 ods. 1 veta druhá O.s.p.)] ani pre odmietnutie dovolania [z niektorého dôvodu vyplývajúceho z ustanovenia § 243c O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. a/ až d/ O.s.p. (napríklad preto, lebo dovolanie bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému nebol tento opravný prostriedok prípustný)], vyvolali procesný účinok umožňujúci a zároveň prikazujúci dovolaciemu súdu uskutočniť meritórny dovolací prieskum.

8.2. Tie dovolania podané do 30. júna 2016, v prípade ktorých bol podľa vtedy účinnej právnej úpravy daný dôvod na zastavenie dovolacieho konania alebo odmietnutie dovolania, tento procesný účinok nemali (porovnaj tiež I. ÚS 4/2011 a II. ÚS 172/03).

9. Zohľadňujúc vzájomnú koreláciu ustanovení § 470 ods. 1 CSP a § 470 ods. 2 CSP dovolací súd konštatuje, že nová právna úprava vychádza síce z princípu okamžitej aplikability procesnoprávných noriem (viď § 470 ods. 1 CSP), rešpektuje ale procesný účinok tých dovolaní uvedených v bode 8.1., ktorý zostal zachovaný aj po 30. júni 2016 (viď § 470 ods. 2 CSP). V dôsledku toho platí, že ustanovenia novej, od 1. júla 2016 účinnej, právnej úpravy o dovolaní a dovolacom konaní sa v prípade týchto dovolaní nemôžu uplatniť v plnom

rozsahu hneď od uvedeného dňa, v celej šírke a so všetkými dôsledkami. Úplná aplikabilita týchto ustanovení novej právnej úpravy sa uplatní až pri dovolaniach podaných od uvedeného dňa. Opačný záver by bol porušením právnej istoty a legitímnych očakávaní strán, lebo ten, kto konal na základe dôvery v platný a účinný zákon, nemôže byť vo svojej dôvere k nemu sklamaný [viď tiež závery vyjadrené v rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) sp. zn. PL. ÚS 36/1995].

10. Podľa právneho stavu účinného v čase podania dovolania bolo dovolaním možné napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu iba vtedy, pokiaľ to zákon pripúšťal (viď § 236 ods. 1 O.s.p.). Dôvody prípustnosti dovolania proti rozsudku vymedzovalo ustanovenie § 238 O.s.p. a proti uzneseniu § 239 O.s.p. Dovolanie bolo prípustné proti každému rozhodnutiu tiež vtedy, ak v konaní došlo k závažnejším procesným vadám uvedeným v § 237 O.s.p.

11. V danom prípade je dovolaním napadnuté uznesenie, dovolanie ale nesmeruje proti uzneseniu so znakmi niektorého z uznesení uvedených § 239 ods. 1 a 2 O.s.p.

12. Rozhodovacia prax najvyššieho súdu sa do 30. júna 2016 ustálila na názore, podľa ktorého zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu bolo možné napadnúť iba z dôvodov relevantných v zmysle § 237 O.s.p. (viď judikát R 34/1995). Vady konania v zmysle § 237 písm. a/, b/, d/ až g/ O.s.p. (v znení do 31. decembra 2014) v dovolaní namietané neboli a v dovolacom konaní ani nevyšli najavo. Prípustnosť dovolania preto z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

13. S prihliadnutím na obsah dovolania a v ňom vytýkané nesprávnosti, ktorých sa mal dopustiť odvolací súd, sa dovolací súd osobitne zaoberal otázkou, či konanie na odvolacom súde je postihnuté žalobcom tvrdenou vadou v zmysle § 237 písm. c/ O.s.p. na strane subjektu v postavení vedľajšieho účastníka na strane žalovanej.

14.1. Podľa § 237 písm. c/ O.s.p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený.

14.2. Procesnou spôsobilosťou sa rozumie spôsobilosť samostatne pred súdom konať ako účastník konania. Procesná spôsobilosť patrí každému účastníkovi v rozsahu, v akom má spôsobilosť vlastnými úkonmi nadobúdať práva a brať na seba povinnosti. Na rozdiel od fyzických osôb právnické osoby majú procesnú spôsobilosť v neobmedzenom rozsahu,

a preto vo vzťahu k týmto subjektom nemôže vzniknúť jej nedostatok a dovolací dôvod v zmysle § 237 písm. c/ O.s.p. a následne je bezpredmetná aj námietka neplatného zastúpenia Z..

15. Pokiaľ žalobca namieta, že súdy nerozhodli právne relevantným spôsobom o prípustnosti vstupu Z. do konania, ktoré sa tak nestalo vedľajším účastníkom, súdy akceptovali odvolanie Z. procesne nespôsobilého na podanie odvolania a navyiac považovali Z. za zastúpené advokátom na základe absolútne neplatného plnomocenstva, ktoré pochybenia by mali viesť k tzv. inej procesnej vade konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), k tomu dovolací súd uvádza, že vady takej povahy ale možno úspešne uplatniť iba v procesne prípustnom dovolaní (o tento prípad ale v danej veci nejde). Sama tzv. iná vada prípustnosť dovolania nezakladá.

16. Obdobne do 30. júna 2016 prípustnosť dovolania nezakladalo (a účinky umožňujúce meritórny dovolací prieskum nevyvolávalo) ani to, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu (prípadne) spočívalo na nesprávnych právnych záveroch (viď najmä judikát R 54/2012, ale aj viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014).

17. Z týchto dôvodov dospel najvyšší súd k záveru, že dovolanie žalobcu, ktoré bolo podľa právnej úpravy účinnej do 30. júna 2016 procesne neprípustné, nevyvolalo účinok sledovaný dovolaním (možnosť uskutočniť meritórny dovolací prieskum), ktorý by zostal zachovaný aj po tomto dni (§ 470 ods. 2 CSP). Najvyšší súd preto jeho dovolanie odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP.

18. Dovolací súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá).

19. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. novembra 2016

JUDr. Daniela Sučanská, v.r.

predsedníčka senátu

JUDr. Emil Franciscy, v.r.

člen senátu

JUDr. Elena Siebenstichová, v.r.

členka senátu

(sudca spravodajca)

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková